

der stadig gjøres Forsøg med Olfkat, da det dels er saa mageløst vanskeligt at faae Tingen ordnet, og dels disse Anstrengelser foregaa paa en Tid, hvor Staten har Overskødighed af Indtægter. Dette forundrer idetmindste mig. Regjeringen er kommen til det Resultat, at det kun er det saakaldte bairerske OL, der skal beskattes, og derti er forsaavidt Udvalget enig med Regjeringen, som det begynder med at sige, at for Tiden ere vi enige om, at det er uigjennemsfrøligt at gaa videre; altsaa, Udvalget sætter det in mente at gaa videre, det er blot Tid og Omstændigheder, der forhindre det, ellers vilde man være villig nok. Men hvad det er, der forhindrer, at man gaar videre til en almindelig Olfkat fra blot at beskaffe bairersk OL, derfor gjør Udvalget ikke Rede, og den høitærede Regjering gjør det heller ikke. Seg er nu for min Del ligesaa utilbøielig til det One som til det Andet. Skulde den Tid komme, da vi trængte til et nyt Skatteobjekt, forekommer det mig, at vi ikke behøvede at søge noget ganske Nyt, som absolut fordrøede et helt nyt Apparat, det vil sige et helt nyt Tilfyn. Det nytter jo nemlig ikke at sige, at det nuværende Tilfyn med stor Lethed kan overtage Tilfynet med Beskatning af OL, det skulde vi nok faae at vide, naar Loven er vedtagen; det vil da vise sig, at Tilfynet ikke er tilstrækkeligt. Hvad den Beskostning angaar, som udfordres, naar man vil begynde at brygge Andet end bairersk OL, nytter det ikke at sige som den ærede Minister, at man blot kan indrette Lokaler ved Siden af. Hvis der nemlig intet Lokale er, hvad saa? Nei, det vil vise sig, at der er mange Hindringer, som ville kræve betydelige Omkostninger. Seg maa altsaa bestemt være imod, at vi beskaffe os med at beskaffe en ny Industri navnlig i det Dieblis, hvor vi behandle Lovforslag om Brændevinsbeskatning og Toldsatserne, ved hvis Behandling vi jo ligesaa godt kunne indvinde det, som muligen skal indvindes. Ved Toldsatserne er der jo nok at lave om paa, og jeg vil sige, at hellere end at inddrage den helt nye Beskatningsgjenstand, Olfet, under Skattepaalagene vil jeg lægge Skatten paa Brændevin. Hvad enten der lægges 25, 28 eller 30 Dre Stat paa Potten af Brændevin, vil det komme til at koste lige Meget. Vi vide, at der dog drikkes lige meget Brændevin. Og enten vi lægge 2 eller 4 Dre Stat paa Bairerskøl, vil der blive druffet lige Meget. (Afbrydelse). Ja, det nytter ikke at benegte det. Da jeg er bleven nødt til at motivere min Afstemning i Anledning af den Dagsorden, der foreligger, vil jeg tillade mig at henlede den ærede Regjering's Opmærksomhed paa, om den, hvis Dagsordenen bliver vedtagen — og det er jo givet — og Regjeringen altsaa opfordres til at fremkomme med et nyt Lovforslag, saa ikke vil tage under sin Overveielse, om det ikke er fuldstændig afgjort, at al Husbrygning om meget kort Tid vil være gaaet overstyrt. Det kan efter Tidens

Udvikling ikke betale sig at blive ved at brygge OL i Huse eller Gaarde som hidtil, og jeg skulde da mene, at, naar Olbrygningen i sin store Almindelighed absolut maa gaa over til Fabrikvirksomhed, der altsaa vil finde Sted overalt i Landet, vil der være Grund for den ærede Minister, da der jo saa ogsaa vil blive brygget bairersk OL overalt, til at betvøle, at han fremdeles vil kunne opkræve Olfkatten uden nyt Personale. Seg tror altsaa, at der er saa mange Ting i veien for en Olfkat, at jeg ikke ser, at der er nogen Grund til at opfordre Regjeringen til at komme med et nyt Forslag i saa Henseende, men derimod god Grund til at lade denne Ting ligge ganske rolig, indtil vi kunne overvinde alle Vanskelighederne ved den, eller indtil det bliver en Nødvendighed at faae en saadan Beskatning. Det er jo dog den besynderligste Ting, og vi se det heller intet andet Sted i Verden, at ville lægge Stat paa en ny Virksomhed undtagen netop i det Tilfælde, hvor Landet trønger til Indtægter. Det stemmer forsaavidt godt nok med den Adresse, som Børsmændene for et Par Aars Tid siden fremsatte, men jeg for mit Vedkommende sagde ogsaa strax, dengang jeg saae den Bevægelse: hvis det er det Hele, vi skulde have ud af det, at vi skulde have en Omlægning af Toldsatserne paa den Vis, at Skatten netop skal lægges paa den Virksomhed, som vi forfynne med Landets egne Produkter, nemlig Brønderierne og Olbryggerierne, saa skal jeg for min Part ikke tage Del i denne Bevægelse. Det vilde kun være en meget ringe Fordel, og det vilde se lidt underligt ud, at, medens man slaar af paa Tolden af de Ting, der indføres, nemlig det, som Udlandet producerer, lægger man Told paa de Ting, vi selv producere her i Landet. Nei lad os bruge vore egne Produkter skattefrit saa godt, som vi kunne, og saa tage vore Fornødenheder fra Udlandet, det finder jeg meget mere naturligt. Seg vil, som sagt, paa ingen Maade være med til at opfordre Regjeringen til at komme med et nyt Forslag. Seg kunde forsaavidt godt stiltiende have stemt imod, men for at forebygge Misforstaaelser, for at Ingen skulde tro, at jeg og de, der ere ligesindede med mig, have været stemte for Regjeringens Forslag, ere vi paa en Maade nødsagede til at motivere vor Afstemning.

Da ikke Flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning, hvorved det af Udvalget stillede Forslag til en Dagsorden:

„Det Landstinget billiger, at der lægges Stat paa undergjæret OL samt paa andet OL, der indeholder mindst 2 pCt. Alkohol, og idet det opfordrer Regjeringen til at lade